

Н. Загора и Кортенъ. Въ Сливенъ е учителствувалъ отъ 1855 до 1885 г., като е билъ сжщеврѣменно и черковенъ пѣвецъ въ продължение на 42 години. Издалъ е книгата: „Граматически способъ за изучване 10-тѣ части на рѣчта“. Днесъ покоенъ.

Михаилъ П. Икономовъ. (Вижъ биографическитѣ бѣлѣжки за него на стр. 482).

Д-ръ Начо Планински. Роденъ е въ Ст Загора на 1847 г., дѣто е и завършилъ първонаалното си образование, а слѣдъ това, съ подържката на баща си и мѣстната община, заминалъ за Букурещъ (1864), дѣто въ 1869 г. завършилъ медицината. Врѣща се въ България и практикувалъ на първо врѣме въ родния си градъ, а слѣдъ това (отъ септември 1871 г.) въ Сливенъ, дѣто и се помина. Тукъ, като градски лѣкаръ, взелъ е участие въ революционнитѣ приготовления на сливенци и значително допринесълъ на мѣстното училищно-читалищно дѣло. Между многото сливенски приятели на В. Левски е билъ и д-ръ Планински. Срѣщали се въ къщата на Кутю Ганчовъ, дѣто обикновенно сж се събирали и криели сливенскитѣ възстанници. Въ надвечерието на освободителната война билъ изпратенъ на заточение заедно съ сливенскитѣ първенци въ М. Азия (гр Боло), отдѣто се върналъ въ Сливенъ едва слѣдъ Санъ-Стефанския договоръ. Останалъ е тукъ като околийски лѣкаръ, училищенъ инспекторъ и депутатъ въ румелийското събрание. Билъ е прѣдседателъ на Сливенското читалище „Зора“ прѣзъ 1873 г. Помина се въ Сливенъ прѣзъ 1895 г. като директоръ на Слив. първокласна болница.

Димитъръ х. Юрдановъ — Шампионъ, роденъ въ Сливенъ прѣзъ 1842 г., дѣто първоначално се училъ; търгувалъ въ Цариградъ; прѣдседателъ на читалището въ Сливенъ прѣзъ 1874 г.; билъ е на нѣколко пжти замѣсанъ въ политическитѣ движения на града.

Панайотъ Г. Поповичъ. прѣдпослѣденъ прѣдседателъ на читалището до освобождението (1875—1876), е роденъ въ Сливенъ прѣзъ 1840 г. 3 септ.; училъ се първоначално въ Сливенъ. Отъ 1860 г. до 1863 г. билъ въ кантората на Недѣлко Бракаловъ въ Цариградъ, а прѣзъ 1870 г. се връща въ Сливенъ, дѣто билъ назначенъ за сандѣкъ — емини (ковчезникъ). Излиза отъ тая служба въ 1873 г. и се прѣдава на закупуване десѣтъка изъ селата, слѣдъ което постпва въ абаджийската фирма Ст. Сарж-Ивановъ и С-ие, а въ 1877 г., 30-и ноем. билъ откаранъ на заточение въ Боло (М. Азия) заедно съ сливенцитѣ първенци.